

Foto Proshots/Eppo Karsjins

Matthé Pronk rijdt zijn laatste meters, na de finish, met een bos bloemen in de hand.

MATTHÉ PRONK NEEMT OP EIGEN GROND AFSCHIED VAN HET PELOTON 'Hup Papa', staat op 't shirt

DOOR KEES VAN DALSEM

ZAANDAM - Hij zit na zijn laatste wedstrijd niet aan een vette hap. Nee, Matthé Pronk eet ook bij de Ronde van Noord-Holland van huis meegenomen bruine boterhammen. „Vet eten moet ik juist nu niet hebben. Straks word ik nog dik“, zegt hij lachend.

Voor de start werd Pronk samen met zijn jongere broers Jos en Leander, die de wedstrijd ook reden, kort gehuldigd. Maar verder geen bombarie of andere poespas. „We reden vlak langs Warmenhuizen, dus daar stonden wel veel bekenden. Mijn vrouw stond met de kinderen (allebei met shirts met daarop *Hup Papa*, red.) ergens in de *middle of nowhere* bij Wervershoof. Dat was wel speciaal.“ Toen hij een paar weken geleden

bekend maakte dat hij in Noord-Holland zijn laatste wedstrijd ging rijden, was hij voor zijn gevoel eigenlijk al gestopt. „Ik heb sindsdien ook niet zoveel meer getraind. Nu blijkt dat toch wel dat je er met talent niet alleen komt“, zegt hij moegestreden bij de teambus na de finish van zijn laatste wedstrijd.

„Met het koersinzicht zat het nog wel goed. Ik heb nog mee kunnen springen met de kopgroep van 27 die op de West-Friese Omringdijk wegreed. Maar bij Medemblik kreeg ik kramp en toen wist ik dat het gedaan was.“ Uiteindelijk eindigde Pronk de finale van zijn carrière in de buik van het peloton dat op flinke achterstand was gereden door de kopgroep.

Van zijn ploeg Vacansoleil kreeg Pronk in ieder geval alle ruimte om zich te laten zien. Manager Daan Luijckx, die in Noord-Holland kwam kijken naar nieuw ta-

AFSCHEID

Na twaalf seizoenen bij de profs nam de 35-jarige Matthé Pronk uit Warmenhuizen gisteren afscheid van het peloton. Hij reed zijn laatste meters in de Ronde van Noord-Holland.

lent, vond een podiumplek voor Pronk zelfs belangrijker dan een overwinning van een andere renner uit de ploeg. „Matthé is vandaag onze beschermde renner. Hij hoeft geen trap extra te doen we hopen dat we hem kunnen helpen aan een plek op het podium“, zei hij voor de start.

Luijckx roemt Pronk, net als collega Wouter Mol om zijn inzet. Mol: „Matthé was geen renner die 50 kilometer per uur kon rijden. Maar hij kon wel anderhalf uur 49 op kop van het peloton sleuren. In de Ronde van Qatar liet hij dat bijvoorbeeld zien. Er waren drie

vluchtters weg, maar met Matthé in de achtervolging liepen ze geen seconde uit. Mede daardoor heb ik de Ronde van Qatar kunnen winnen. Een renner als Matthé krijgen we niet zomaar terug“, zegt de prof uit Heerhugowaard. Dat vindt Luijckx ook. De plek van Pronk in de ploeg wordt dan ook niet meteen ingevuld. „We zijn tevreden met de groep die we nu hebben en we kunnen alle programma's blijven rijden. Ik ben hier in Noord-Holland wel aan het kijken naar jonge renners die geschikt zijn voor eens stage vanaf september bij onze ploeg.“ Pronk rijdt in september misschien wel op de baan. Want hoewel de Warmerhuizen zijn laatste wegwedstrijd bij de profs heeft gered, helemaal stoppen is hij niet van plan. „Ik ben een sportman. Misschien ga ik me van de winter wel richten op de baan. Maar ik vind schaatsen ook leuk.“

Pronk was jarenlang de modelprof in het peloton. Nooit klagen en werken wanneer het mocht. Zo reed hij vorig seizoen nog kilometers lang mee in ontsnappingen in de Vuelta. „Koersen vind ik nog steeds heel leuk. Het liefste was ik eigenlijk amateur gebleven, maar dan betaald. Eigenlijk ben je dan ook prof, maar dan zonder de verplichtingen. Trainingskampen bijvoorbeeld. Was ik weer twee weken in mijn eigen omgeving fietsen? Trek ik wel een extra jasje aan tegen de kou. Zijn gezin en zijn studie hebben nu in ieder geval voorrang. „Ik ben twaalf jaar beroepswielrenner geweest. Mijn kinderen hebben al die tijd eigenlijk geen vader gehad. Dat gaat nu veranderen.“ Vorig jaar begon hij met een beurs de studie sportmanagement aan de Johan Cruyff Institute of Sport Studies. Hij kon tegelijkertijd bij-

tekenen bij Vacansoleil en besloot het te combineren. Het viel hem zwaarder dan hij had verwacht. „Dan kwam ik om drie uur 's nachts terug van de Ronde van Qatar, moest ik om zes uur er weer uit om op tijd in de schoolbanken te zitten. Voor mij is de *master* ook nog eens veel zwaarder dan voor de rest. Die hebben allemaal een vooropleiding management gehad. Ik moet het allemaal voor het eerst leren en alles is ook nog eens in het Engels.“ In mei hoopt Pronk afgestudeerd te zijn. Hij is niet bang om in een zwart gat te vallen. „Iemand zal toch wel een baantje voor me hebben? Ik kan gaan werken als manager in de wielrennerij of in een andere sport, maar ook bij de overheid of een organisatie dat evenementen organiseert. En anders ga ik toch gewoon weer koersen“, zegt hij met een grote glimlach rond zijn mond.